

[Gudme.]

sige, at det er da en udmærket og god idé at sige, at i hvert fald fredede ejendomme kan opdeles i ejerlejligheder. Desværre kommer hr. Ømann, sådan som det ofte går med gode ideer, lidt for sent med den. Oprindelig fik man den nemlig allerede i 1966, idet der allerede i det første ejerlejlighedslovforslag udtrykkelig står i § 10, stk. 1, nr. 2, at fredede ejendomme under alle omstændigheder kan opdeles i ejerlejligheder. Så tak for den gode idé, men der var altså andre, der havde fået den 9 år tidligere.

Så kunne jeg høre, og det noterede jeg med tilfredshed, at også hr. Ømann var skeptisk over for den grænse, der bestod i, at forbudet mod anpartslejlighedsopdeling skulle sætte ind ved to lejligheder, og det må vi nok hellere drøfte nærmere i udvalget.

Jeg noterede også og undredes, men glædedes over, at hr. Ømann dog alligevel var så progressiv, at han mente, det skulle være muligt at gå ind for det radikale forslag, hvis der blev gennemført tilstrækkelige ændringer i det. Når jeg nu har fortalt hr. Ømann, at det med de fredede ejendomme altså ikke er tilstrækkeligt, for det har været gældende lov i 9-10 år, så håber jeg, at hr. Ømann alligevel vil kunne bevæge sig så meget, at vi også kan få ham med til det, der virkelig er tilstrækkeligt, og det ligger nok i virkeligheden tæt på lovforslagets tekst.

Må jeg runde af med at sige, at jeg har altså konstateret nu, sådan som jeg forudså det i mit første indlæg, at der er et flertal for dette lovforslag. Jeg vil på den anden side gerne, at de forhandlinger, vi nu skal i gang med — og dette være også et svar til fru Kirsten Jacobsen — må kunne føre til, at der bliver et stort flertal for at ændre ejerlejlighedsloven på fornuftig måde. Vi skulle gerne kunne nå til, at vi i det øjeblik, vi udfinder kriteriet for, hvordan man fremtidig kan opdele ejendomme i ejerlejligheder, har et så bredt flertal, at vi ikke igen skal have dette begreb gjort til en kastebold i den politiske diskussion med nye ændringer efter et nyt valg, hvor flertallet her i salen måtte skifte. Derfor er vor tilkendegivelse altså den, at vi er villige til at drøfte en fornuftig eventuelt ændret udformning af de kriterier, vi har foreslået, men det væsentligste for os er, at man er i stand til at

tilføre et betydeligt antal nye gode ejerlejligheder. Det er på det grundlag, vi går til fortsatte forhandlinger i boligudvalget.

Ømann (SF):

Det er jo bedrøveligt, at både boligministeren og den radikale ordfører fratager mig næsten den eneste chance, jeg har for at støtte på en eller anden måde det radikale forslag, for med hensyn til de øvrige ændringer, der skulle foretages, så tror jeg, det fremgik tydeligt af mine bemærkninger, at det, som jeg tilsigtede, var aflusningen af ejerboligerne for spekulatation og for skattefri gevinstmuligheder for de arbejdsfrie indkomster. Her er det nok ikke muligt at komme igennem, men til gengæld synes jeg da, det er på sin plads nu, hvor man fra liberal side og erhvervsside — de partier, der skal forsvare det erhvervsliv, som for øjeblikket har det meget vanskeligt både på arbejdernes og på arbejdsgiversiden — nu vil kaste denne bold ud i det økonomiske liv.

For hvis der virkelig bliver givet frihed for udstykning af ejerlejligheder efter de radikale kriterier, så skal jeg forsikre folketinget kom, at der kommer gang i støvlerne. Først med at gennemføre de nødtørftige moderniseringer, således at man kan sælge de sminkede lig med tilladelse, dernæst leje-forhøjelser og så udstykninger. Og så vil man åbne for disse ejere en fortjenstmulighed, som er ganske betydelig. Skal vi sige, det drejer sig om en ejerlejlighed til 300.000 kr. Det betyder et skattefradrag på mindst 30.000 kr., det betyder en kontant fortjeneste ned i lommen på den pågældende køber via skatterne på 15.000 kr. Det vil sige, han får dem ikke, for det betyder i kapitaliseret forstand 150.000 kr., og dem vil sælgeren lægge oven på i forvejen.

Man vil åbne for værdistigninger her, som er ganske skadelige for den danske økonomi, som er særdeles ømfindtlig lige i øjeblikket. Man vil åbne for gevinstmuligheder, man vil åbne for skattefortjenester og lånemuligheder. Er det virkelig at gøre dansk erhvervsliv en tjeneste at smide sådan en dynamitpatron ud i den økonomiske situation, vi har nu for øjeblikket? Er det dér, man skal sætte ind? Er ønsket om, at flere skal eje mere, virkelig så fremherskende hos disse